

[Justitsministeren.]

medens der overhovedet er Mulighed for det, for nogen Nyskabelser kan han ikke vente.

Det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt gjorde opmærksom paa, at der paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Paaskelørdag, var — det ærede Medlem siger vel: et Fremskridt i dette Lovforslag, idet Fler-tallets Ændringsforslag betyder en Skærpelse af de nu gældende Regler. Det er ogsaa rigtigt, og der er udtrykkelig i Ændringsforslaget til § 3 udelukket Dispensationsmulighed. Jeg ved ikke, om det glæder det ærede Medlem, at jeg allerede i Dag kan nævne hende det første Eksempel paa Følgerne af dette Ændringsforslag. Jeg har faaet en Henvendelse i Dag fra den Komité, som beskæftiger sig med Grundtvigskirkens Fuldførelse og Udsmykning vel, om i Aar som vistnok ogsaa i tidligere Aar at faa Lov til at afholde en Mindeforestilling paa Det kongelige Teater Paaskelørdag, saaledes at hele Overskuddet tilfaldt Grundtvigskirken. Jeg maatte sige, at jeg kunde ikke tage Stilling til det, hvad de meget gerne vilde have, da de skulde tilrettelægge disse Festligheder i god Tid; jeg turde ikke tage Stilling til det, fordi det saa ud, som om en saadan Forestilling til Gavn for Grundtvigskirken maatte forbydes efter det Ændringsforslag, som vi staar og forhandler om. Det er altsaa det første Resultat af det Fremskridt, som man af Hensyn til Kirken vil indføre.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde, at han kæmpede ikke for en Helligdagslovgivning for Kirkens Skyld, den klarede sig nok, men han gjorde det for Befolkningens Skyld. Det er sandsynligt, at Kirken nok klarer sig, selv om disse ubetydelige Fremskridt i Befolkningens almindelige Frihed bliver gennemført. Det tror jeg ogsaa. Men det er ejendommeligt, naar man følger Kirkens Historie; at se, at Kirken har i hvert Fald aldrig ønsket at klare sig uden at klanre sig til alle de Forbud, Frihedsindskrænkninger o. s. v., som der kunde skræbes sammen. Jeg staar paa det Standpunkt, baade hvad Kirken angaar, og hvad de øvrige aandelige Retninger angaar, at de staar sig ved, hvor det gaar ud over den personlige Frihed, ikke at anvende nogen Form for Magt eller Lovgivning eller Lovtvang.

Der er en af de ærede tidligere Talere, der i den Anledning har citeret et Skriftsted, men citeret det urigtigt. Det hedder: „Ikke ved Magt, ikke ved Styrke, men ved

din Aand“. Dette være oplyst for ham, hvis han en anden Gang skulde faa Brug for Skriftsteder i Forbindelse med Helligdagsloven.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt mente, at alle vi, der vilde værne de aandelige Værdier her i Landet, skulde staa sammen. Det blev en talrig Forsamling, for der er ingen, der vil vedkende sig, at de ikke vil værne de aandelige Værdier. Der er blot Spørgsmaal paa visse Omraader om, hvad man betragter som aandelig Værdi. Jeg tror imidlertid ikke, der er saa stor Forskel paa det ærede Medlems Opfattelse af, hvad der er aandelige Værdier, og min Opfattelse. Men der er Forskel paa vor Opfattelse af, ved hvilke Midler man bedst værner aandelige Værdier.

Det ærede Medlem mener, at det er ved at mobilisere Lovgivningsmagten eller Domstolene eller anden Form for Tvang. Jeg mener, man gør det bedst igennem Eksempel og Oplysning, og at de Resultater, man opnaar ad anden Vej — det viser Historien —, i Regelen kun har ført til Hykleri. Det ærede Medlem talte her særlig om Ungdommen, men jeg vil sige, at jeg har i hvert Fald ikke opdraget min Ungdom med Tvang paa disse Omraader; jeg har søgt at opdrage dem gennem Oplysning og Eksempel, og det tror jeg er den eneste værdifulde Maade. Hvis de saa ikke vil tage ved Lære, maa de selv tage Ansvaret, jeg bryder mig ikke om at umyndiggøre dem, naar de ikke er umyndige, og det er det, det ærede Medlem er ude efter gennem hele den Lovgivning, han ønsker, i direkte Strid med Kristendommens Frihedsideer.

Det ærede Medlem var særlig imod en Udvidelse af Restaurationslivet efter Kl. 12. Da denne Lovgivning ikke indeholder Lukkebestemmelser, kan man ikke sige, at Lovens direkte vedrører Udvidelse af Restaurationslivet. Det skal jeg nu ikke hængende mig i, for jeg forstaar godt, hvad det ærede Medlem mener. Han mener, at naar der bliver Musik efter Kl. 12. . . . (*Carlsen-Skiødt*: Og Dans.) . . . og Dans, jeg vidste ikke, at det ærede Medlem ogsaa tænkte paa Dans, men jeg nægter ikke, at der er jo ogsaa ældre Mennesker, der danser. Jeg tænkte kun paa Musik, og jeg indrømmer, at der derigennem indirekte muligvis kan blive drukket noget mere — jeg tror nu, der bliver drukket mindre af dem, der danser; jeg har i hvert Fald lagt Mærke til, at Restauratørerne klager jammerligt over, at de, der gaar ind for at danse, drikker ikke noget. Jeg ved jo ikke, hvordan det ligger paa